

Reflectie - Het Internet is Stuk, maar we gaan het Repareren blok 1

Door: Dunke van Boekel

Poeh, daar zijn we dan. Aan het einde, maar ook pas halverwege. Grappig hoe dat gaat. Toen ik hier begon had ik een vrij pessimistische kijk op onze toekomst. Door de jaren heen heb ik veel gezien in media - Blade Runner en Terminator, *looking at you* - en sociale platformen over de manieren waarop Big Tech en miljardairs ons het liefst dom en onder de duim houden.

Is dat perspectief veranderd in de afgelopen weken? Nee. Maar, ik heb wel een beter beeld gekregen bij de manieren van terugvechten tegen dit soort praktijken. Een of andere generaal zal vast weleens gezegd hebben dat je een vijand moet begrijpen om hem te kunnen verslaan, en ik denk dat dat hier zeker wel gebeurd is. Ik ben de werking van Big Tech nog beter gaan begrijpen, maar vooral hoe daar tegen te staan. Daar hebben de uitstapjes naar externe evenementen ook ten zeerste mee geholpen. De minor heeft me al ontzettend aan het denken gezet.

Wat er voornamelijk uit springt is de focus op ethiek. Aanvankelijk twijfelde ik qua minors voor deze, of een halfjaar filosofie, maar eigenlijk denk ik dat ik hier mijn fix al voldoende heb gekregen. Daarbij kon ik het ook toepassen op materiaal dat mij zonder uitzondering interesseert. De diverse denkwijzen - morele verbeeldingskracht, Tarot Cards of Tech - geven daarin echt een outlet om op een andere manier na te denken over tech, op een manier die ik vroeger niet kon bedenken.

Tijdens de Economie-week kwam ik daarbij ook op een inzicht, namelijk dat ik een gigantische hekel heb aan wat het kapitalisme met onze zorg voor de medemens doet. Dat wist ik in principe al wel, maar het werd nog even harder gemaakt toen ik een passage uit het boek van Marleen Stikker las. Uit frustratie heb ik er zelfs een artikel over geschreven - [hier te lezen](#) - maar de tl;dr is:

“What struck me about One Battle After Another explicitly, and also about both Andor and Superman, is how they highlight the importance of companionship. Cooperation, and the very act of being together to build the future that we want to see. It’s the complete antithesis to what Friedman implies; that man can only work together and tolerate each

other if there's a goal or reward – a light at the end of the tunnel. It's a means to an end. But companionship is more than that, it's about being seen, and in our working together that we can build a beautiful future.”

In de Rechten-week kwam ik ook tot een interessante conclusie, namelijk dat we nog vaak digitale rechten voor lief nemen of zelfs afschrijven. “Als mens hebben we immers nog altijd een informatiegrondrecht rondom onze privacy, en moreel recht op bijvoorbeeld comfort – hoewel eerder aan te sluiten bij Ethiek – is wel degelijk te waarborgen op het internet, als we een bedrijf of crimineel daar niet zonder pardon doorheen laten stampen,” zoals ik [hier](#) stelde.

Oh jee, over mijzelf praten! Niet leuk! Ondanks dat ik juist vrij veel van m'n smoelwerk heb kunnen laten zien in dit blok. Veel daarvan kwam ook door mijn werkzaamheden bij Power Unlimited, maar ik denk dat ik nu *first-hand* heb gezien dat mijn werk ook invloed heeft op hoe ik school aanpak, en naar de problemen waar we in deze minor mee omgaan aankijk.

Verder misschien dat hoewel ik een wat hyperbolische of uitvergroete versie van mijzelf presenteer tijdens de lessen, het eigenlijk ook prima is om dingen iets rustiger aan te pakken. In het verlengde daarvan moet ik misschien iets minder stressen om de deadlines, zeker in groepsopdrachten, en gewilliger zijn om taken af te staan. Het liefst doe ik alles zelf - als het dan fout gaat is het in ieder geval mijn schuld - maar zo werkt 't nou eenmaal niet!

Zeker met oog op de grootschalige groepsopdracht van Blok 2 is dat iets om in het achterhoofd te houden. Mijn doel gaat vooral zijn om iets meer rust te bewaren. Maar een grapje tussendoor kan vast wel, toch?